

LEISHMANIOSIS

07003 Palma · Mallorca · Illes Balears
Carreer Cecili Metel, 14 - 2on D.
Telf.: 971 713 044 / 971 713 049 · Fax: 971 712 726

Amb la col·laboració de:

Govern de les Illes Balears
Conselleria de Salut i Consum

Col·legi oficial de veterinaris de les Illes Balears

Es pot prevenir la leishmaniosis?
Els moscardes de l'àrea mediterrània prefereixen nits càlides (>16 °C) i a causa de la seva petita grandària, no poden volar amb vents forts. Normalment avorrexen la llum, i de dia es troben localitzats en les seves zones de cria que solen ser bastant humides. Aquests insectes actuen principalment a primera hora

del matí i a última hora del dia, i afecten per igual a zones rurals i urbanes. Per a prevenir les Leishmaniosis no existeixen vacunes per a aplicar a l'animal, però sí que hi han productes repelents del moscard en forma de collaret, pipetes o altres aplicacions. El seu veterinari li explicarà quin és el millor producte de prevenció segons l'animal.

Es pot tractar la leishmaniosis canina?
El tractament de la leishmaniosis generalment no cura definitivament la malaltia però sí que permet aconseguir que l'animal i el paràsit convisin en equilibri: és a dir, els símptomes desapareixen encara que el ca pot seguir sent portador del paràsit i pot sofrir recaigudes.

L'èxit del tractament està en el diagnòstic precoc i en els controls periòdics aconsellats pel seu veterinari. Si sospita que el ca pot patir Leishmaniosis, l'ha de dur al seu veterinari per a què li realitzi les proves analítiques necessàries per a confirmar o descartar-ho.

LEISHMANIOSIS

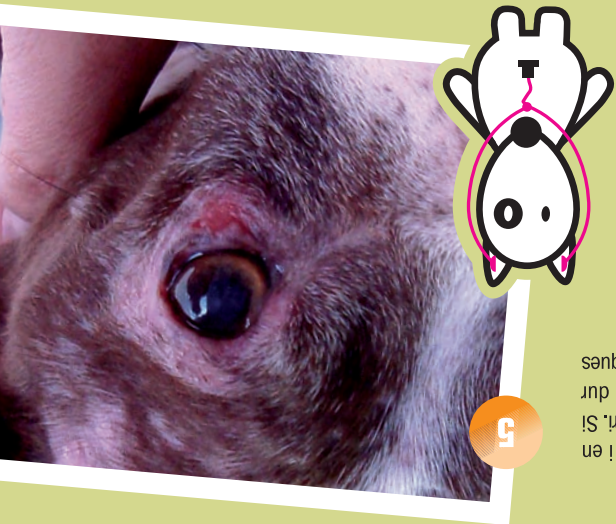

i

COL·LEGI OFICIAL DE VETERINARIS DE LES ILLES BALEARS

6

5

LEISHMANIOSIS

Què és?

La Leishmaniosis és una malaltia provocada pel paràsit *Leishmania infantum*. Aquest paràsit pot conviure amb l'animal un temps sense donar mostres evidents de la seva presència. Les manifestacions de malaltia del nostre animal poden ser molt

diverses, des d'alteracions cutànies fins a alteració dels diferents òrgans interns. És fonamental el diagnòstic precoç de la malaltia i aplicar un immediat tractament per a evitar un desenllaç fatal per a la nostra mascota.

Com es transmet la malaltia?

La malaltia es transmet a través de la picada d'un moscard anomenat *phlebotom*. A diferència dels moscards comuns, aquest és molt més petit (tamany entre 2,5-3mm), i per tant no és fàcil veure'l, ni tampoc escoltar-lo, per què no fa el típic brunzit al volar. Solament piquen les femelles ja que necessiten sang per a desenvolupar els ous. El moscard transmet

la malaltia només si ha picat previament a altre ca o humà ja infectat. En el moscard el paràsit sofreix una transformació i canvia a la seva forma infectiva, procés que dura uns quans dies, per tant no és possible el contagi immediat a través de picades successives. La Leishmaniosis no es transmet per contacte directe, solament es transmet a través del vector: el *phlebotom*.

Com podem saber que el nostre ca té la malaltia?

Els signes més evidents que el nostre ca té Leishmaniosis són molt diversos, ja que cada animal respon d'una forma molt diferent enfront d'aquest paràsit.

Hi ha races com el Ca Eivissenc que hi pot presentar resistència. L'estat immunitari del nostre animal serà el que determinarà si es manifesta la malaltia o no.

Quines persones poden contreure la malaltia?

Solament aquelles persones amb un sistema immunitari debilitat podrien contreure la malaltia. En les persones sanes el risc és mínim i la malaltia es tracta i es cura. Les persones sanes no es poden infectar pel simple contacte amb cans malalts. És molt important protegir les nostres mascotes per a evitar la picada dels moscards, tant si ja són positius com si no.

Quins són els símptomes de la malaltia en el ca?

Els primers símptomes que poden fer sospitar al propietari poden ser:

- Pèrdua de pes amb igual ingestió (aprimament de l'animal malgrat menja la mateixa quantitat d'aliment).
- Decaïment de l'animal.
- Lesions en la pell, com dolenta qualitat del pèl, zones de descamació sobre tot en cara, orelles, i extremitats que poden donar lloc a èczemes i a úlceres.
- Sagnats pel nas.
- Creixement exagerats de les ungles.
- Problemes de locomoció, com per exemple coixeres.

Si el propietari observa qualsevol d'aquests símptomes

ha d'acudir al seu veterinari perquè faci les proves pertinents. Altres símptomes detectables en la clínica són:

- Febre.
- Inflamació dels ganglis limfàtics.
- Augment de la grandària d'òrgans interns, com per exemple esplenomegalia, hepatomegalia.
- Problemes oftàlmics, com queratouveitis.
- Anàlitiqes que manifestin anèmia, proteïnes altes, insuficiència de diferents òrgans (com el ronyó).

Passen més o menys 6 mesos fins que apareixen els símptomes, encara que de forma excepcional la malaltia pot romandre en latència diversos anys.

